

Kohtulahendite kogumik

Kohtuasi C-489/15

**CTL Logistics GmbH
versus
DB Netz AG**

(eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Berlin)

Eelotsusetaotlus – Raudteetransport – Direktiiv 2001/14/EÜ – Infrastruktuuri kasutustasud – Kasutustasude kehtestamine – Siseriiklik reguleeriv organ, kes tagab, et raudteeinfrastruktuuri kasutustasud oleks kõnealuse direktiiviga kooskõlas – Raudteeinfrastruktuuri-ettevõtja ja raudteeveo-ettevõtja vaheline infrastruktuuri kasutamise leping – Diskrimineerimiskeelu põhimõte – Kasutustasude hüvitamine ilma kõnealuse organi sekkumiseta ja menetluses, mis teda ei kaasa – Siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad tsiviilkohtul määrata kindlaks õiglase kasutustasu juhul, kui see nii ei ole

Kokkuvõte – Euroopa Kohtu (viies koda) 9. novembri 2017. aasta otsus

1. *Transport – Raudteetransport – Direktiiv 2001/14 – Raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõime jaotamine ja kasutustasud – Infrastruktuuri kasutustasud – Liikmesriikide kohustused – Infrastruktuuri majandaja sõltumatuse tunnustamine – Ullatus*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/14, muudetud direktiiviga 2004/49, põhjendused 12, 20 ja 34)

2. *Transport – Raudteetransport – Direktiiv 2001/14 – Raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõime jaotamine ja kasutustasud – Infrastruktuuri kasutustasud – Liikmesriikide kohustused – Ullatus – Infrastruktuuri kasutustasu kindlaksmääramine – Välistamine – Infrastruktuuri majandaja pädevus*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/14, muudetud direktiiviga 2004/49, artikli 4 lõige 1)

3. *Transport – Raudteetransport – Direktiiv 2001/14 – Raudteeinfrastruktuuri läbilaskevõime jaotamine ja kasutustasud – Infrastruktuuri kasutustasud – Liikmesriikide kohustused – Infrastruktuuri majandaja sõltumatuse tunnustamine – Ullatus – Siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad tsiviilkohtul määrata kindlaks kohaldatava õiglase kasutustasu – Lubamatus*

(Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/14, muudetud direktiiviga 2004/49, põhjendus 12 ja artikli 4 lõige 5, artikli 30 lõiked 1, 3, 5 ja 6)

1. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 38–41)

2. Vt otsuse tekst.

(vt punktid 77–79)

3. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ja tasude kehtestamise kohta raudtee infrastruktuuri kasutamise eest, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiviga 2004/49/EÜ, sätteid ning eelkõige direktiivi artikli 4 lõiget 5 ja artikli 30 lõikeid 1, 3, 5 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus selliste siseriiklike õigusnormide kohaldamine, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, mis näevad ette, et raudteeinfrastruktuuri kasutustasude õiglust kontrollib juhtumipõhiselt üldkohus, ja et vajaduse korral võib muuta tasude suurust, sõltumata järelevalvest, mida reguleeriv organ teostab vastavalt direktiivi 2001/14, muudetud direktiiviga 2004/49, artiklile 30.

Direktiivi 2001/14 põhjendusest 12 nähtub, et liikmesriikide poolt määratud raames peaksid kasutustasude kehtestamise ja läbilaskevõime jaotamise süsteemid hõlbustama infrastruktuuri-ettevõtjatel oma infrastruktuuride kasutuse optimeerimist (kohtuotsus, 28.2.2013, komisjon *vs.* Hispaania, C-483/10, EU:C:2013:114, punkt 44). Ent kuigi on tõsi, et infrastruktuuri-ettevõtjad võivad põhimõtteliselt arvutada kasutustasu välja kõikide raudtee-ettevõtjate suhtes kehtiva kasutustasude arvutamise süsteemi alusel, ei saa nad sellel süsteemil põhinevat tulemust optimeerida, kui on oht, et igal hetkel võib tsiviilkohus määrata BGB § 315 alusel õiglase tasu, mis kehtib ainult menetluspoolest raudtee-ettevõtja suhtes, mistõttu piirab nimetatud kohtu poolt kasutustasu kindlaksmääramine infrastruktuuri-ettevõtja otsustusruumi viisil, mis on vastuolus direktiivi 2001/14 eesmärkidega (vt selle kohta kohtuotsus, 3.10.2013, komisjon *vs.* Itaalia, C-369/11, EU:C:2013:636, punkt 43).

(vt punktid 80, 81, 103 ja resolutsioon)